

[Ministeren for skatter og afgifter.]

skatning kan man ikke have en overførsel af ikke udnyttet personfradrag. Det vil altså sige, at her vil vi med en fuldstændig særbeskatning bringe os i den situation, at der er en hel masse familier, der har baseret deres tilværelse på én indkomst, som nu mister den økonomiske værdi, der ligger i den enes personfradrag.

Det er jo ikke mindst de lavere indkomstgrupper, der her i høj grad vil blive ramt. I den anden ende ligger jo, at dér, hvor man kunne have en interesse i en fuldstændig særbeskatning af formueafkastet og også af formuen, er dér, hvor man virkelig har en formue af betydning. Jeg tror ikke, man skal forestille sig, at de administrative besværligheder ved at forhindre placeringen af formuen dér, hvor det skattemæssigt er mest hensigtsmæssigt for ægtefællerne, vil være mindre end de administrative problemer, der knytter sig til dette forslag, hvis vi vil søge at undgå, at de bedst stillede grupper i samfundet skal få mulighed for ved fuldstændig særbeskatning at placere formueindtægten dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt, og formuefradragene dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt.

Jeg er opmærksom på, at Poul Dahlgaard-udvalget arbejdede med nogle værnsregler uden at kunne nå til enighed om sådanne, og jeg vil også godt erindre om, at man jo understregede, at der var en række juridiske og administrative problemer, man ikke havde fået tilstrækkelig belyst.

Så meget om det mere principielle og baggrunden for, at der her ligger et forslag, der tager sigte på en skattemæssig ligestilling af ægtefæller, men ikke en ophævelse af særbeskatning. Jeg vil godt sige her også med henvisning til det, fru Ebba Strange sagde, at det er svært at se, at vi samtidig kan opretholde et formuefællesskab og så acceptere en særbeskatning, når vi må erkende, at vi ikke, i hvert fald med en rimelig grad af administrativ indsats, kan sikre, at der ikke foretages de placeringer ud fra skattemæssige hensyn, som jeg tidligere har nævnt.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger har svaret på en række af de synspunkter, der er ført frem. Jeg skal gerne medgive, at der er administrative problemer i dette forslag, således som det jo fremgår af bemærkningerne, og når fru Ebba Strange har den

opfattelse, at jeg måske ikke var særlig glad ved denne opgave, jeg fik stillet, så er det ikke rigtigt. Jeg så meget gerne en løsning, også en løsning med en mindre administrativ indsats, af de problemer, som vi vistnok alle sammen gerne vil løse. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg med bekymring har måttet notere mig de administrative problemer, der knytter sig til det. Det er deri, fru Ebba Strange har kunnet læse nogle betænkeligheder nedfældet også i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg har ikke ment, at det var rimeligt over for folketinget at lægge skjul på, at det forslags gennemførelse vil stille krav om dels en større administrativ indsats fra ligningsmyndighederne, dels — og det synes jeg næsten er det værste — at der er nogle områder, hvor det bliver lidt mere besværligt for skatteyderne, her ikke mindst beregningen af forskudsindbetaling af skat før 15. marts for de skatteydere, der ønsker det, idet skatteberegningen jo bliver mere kompliceret efter forslaget.

Men her bliver det i nogen grad et valg, om man vil princippet, om man vil ligestillingen, om man vil fjerne den diskrimination, der ligger over for den gifte kvinde i vores skattelovgivning i dag, om vi vil påtage os de omkostninger, de besværligheder, der er forbundet hermed.

Jeg må til hr. Bernhard Baunsgaard sige, at denne holdning, denne stillingtagen, knytter sig ikke til beregningen af et givet provenu. Den knytter sig dels til de ubehageligheder, der ville være for en meget stor gruppe af borgere og skatteydere, som har baseret deres tilværelse på én indtægt, dels til de dispositionsmuligheder, der vil være for de bedst stillede ægtepar, hvis man går hen og indfører en fuldstændig særbeskatning.

Jeg tror ikke, jeg ud over disse bemærkninger skal gå længere ned. Måske skulle jeg lige til fru Kirsten Jacobsen sige, at jeg er glad ved tilføjelsen, at det var sjældent, man havde set et større illusionsnummer, for jeg ville have været i stand til at pege på forslaget fremsat af fremskridtspartiet her i tinget, der var lige så store illusionsnumre. Men jeg skal ikke gå længere ned i det, fordi baggrunden for denne bemærkning fra fru Kirsten Jacobsen var jo en opfattelse af, at dette forslag gav det udseende af at være en ophævelse af sambeskatning. Det har det